

[Jens Thomsen.]

sagde, at hvis man vil holde Pristallet nede, skal man ikke gøre det gennem Arbejds-lønningerne. Jeg vil gerne give Tilslutning til denne Udtalelse, men samtidig vil jeg gerne understrege, at en af de Ting, man navnlig vil bruge til at holde Pristallet nede med, er Priserne paa Landbrugets almindelige Salgsvarer, og ved at bruge disse Varer til det Formaal gaar man netop den Vej, som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen advarede imod, idet man herigennem bruger den Arbejds-løn, som Landbruget skulde opnaa gennem disse Priser.

Det ærede Medlem Hr. Rager fremsatte det Spørgsmaal, om vi fortsat kan opretholde den nuværende Levefod. Det er jo et betimeligt Spørgsmaal, og ogsaa et Spørgsmaal, som berører den Sag, vi her har til Behandling. Jeg skal senere vende tilbage til det.

Det ærede Medlem Hr. Rager kom med en Udtalelse om, at Arbejds-mændenes Arbejds-løsheds-kasse har mange uperfekte Medlemmer. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvad det er for Medlemmer, han i saa Henseende tænker paa. Det foreliggende Forslag om Forhøjelse af Arbejds-løsheds-understøttelserne er jo et Led i den Udvikling, vi har haft, og i Regeringens almindelige Politik, der gaar ud paa, at Lønningerne skal sættes op, før de gældende Overenskomster betinger det, og saa er det jo kun rimeligt, det maa vi indrømme, at Understøttelserne ogsaa følger med. Mit Parti vil ikke tage Medansvaret for den Politik, men vi vil ikke gaa mod de foreliggende Lovforslag, fordi de er en naturlig Konsekvens af den Udvikling, som vi er inde i. Men Svikmøllens Gang fremskyndes, idet Varepriserne medfører forhøjede Lønninger og Understøttelser; dette forårsager igen nye Prisstigninger, som ifølge Pristalsreguleringen igen forøger Lønninger og Understøttelser. Herved forøges ikke blot Udgifterne til Arbejds-løsheds-understøttelser, men ogsaa Arbejds-løsheden. Mange Varepriser stiger, nogle af dem op i det urimelige. Den eneste Vare, der ikke maa stige, er Landbrugets almindelige Salgsvarer, og da disse i Forvejen stod forholdsvis lavest, saa ser vi, at Misforholdet mellem Landbrugets Arbejds-lønninger og andre Lønninger forøges stærkt i den Tid, vi nu er inde i. Følgen deraf er desværre en stadig stigende Arbejds-løshed.

Hvis Landbrugets Priser skulde fastsættes efter det Pristal paa 190, som vi har i Øjeblikket, paa samme Maade som Lønninger og Understøttelser bliver det, skulde

Priserne være følgende: Flæskeprisen, som nu er 1 Kr. 82 Øre, skulde være 1 Kr. 84 Øre, det vil sige praktisk talt det samme; Kødet, som nu har en Gennemsnitspris pr. kg levende Vægt af 49½ Øre, skulde koste 1 Kr. 5 Øre, altsaa godt det dobbelte; Smør koster nu 2 Kr. 49 Øre pr. kg, det skulde op paa 3 Kr. 95 Øre, og Æg, som nu koster 1 Kr. 82 Øre, skulde efter Pristalsberegningen koste 2 Kr. 28 Øre. Nu har vi set, at Mælk i den sidste Tid er steget 2 Øre pr. l, men det er kun 25 pCt. deraf, der tilfalder Producenterne, til Trods for at Foderkager er steget fra 15 til 26 Øre pr. kg. I Danmark fordyres Mælken fra Producent til Forbruger med ca. 66 pCt., men i vore Nabolande mod Syd og Nord kan man nøjes med en Fordyrelse paa ca. 33 pCt. Og dog siger Handelsministeren, at en ny Forhøjelse, hvor Fordelingsomkostningerne tager de 75 pCt. af Forhøjelsen, er dokumenteret.

Derigennem kan vi tydeligt se et Bevis for det Misforhold, der er; dette Misforhold forøger i høj Grad Arbejds-løsheden og Understøttelsernes Antal baade direkte og indirekte, og Udviklingen burde selvsagt ledes den modsatte Vej. Misforholdet bevirker, at Landbruget ikke kan give samme Løn, som der betales for Nødhjælpsarbejde, og derfor søger Arbejderne fra Landbruget over til Nødhjælpsarbejdet — jeg tror, at vi her er ved et af de Problemer, som det ærede Medlem Hr. Rager før tænkte paa —, og naar den tarifmæssige Løn i Landbruget er 7 Kr. om Dagen for 10 Timers Arbejde og Nødhjælpsarbejdet giver 1 Kr. 18 Øre i Timen, kan man jo ikke fortænke Arbejderne i, at de søger over til Nødhjælpsarbejdet. Dertil kommer det allerværste, at de fleste Landmænd overhovedet ikke har Raad til at betale de 7 Kr. om Dagen, og Resultatet deraf bliver, at mange Landarbejdere indretter Tilværelsen paa Nødhjælpsarbejde og Understøttelse uden at udføre nævneværdigt Landbrugsarbejde.

Den højtærede Socialminister udtalte ved Forelæggelsen, at der nok senere skulde komme en bedre Formidling af Arbejdsanvisningen paa Landet — og det var vel ogsaa det, det ærede Medlem Hr. Rager egentlig efterlyste. Men Ministeren maa forstaa, at dette vanskeligt faar nogen Betydning, naar Arbejderne først har indrettet deres Tilværelse efter Nødhjælpsarbejder og Understøttelser. Der er et gammelt Ord, der siger, at Lysten skal drive Værket; men naar Arbejderne faa 1 Kr. 18 Øre i Timen for Nødhjælpsarbejde, kan man ikke forlange, at hverken Lysten eller Arbejdstempoet skal blive rigtig stort ved